

שנתקבלו עליי הכנסת, זקוקות לאישור תדיר.

שפל המדרגה. הצעה זו מצאה את ה' כנסת בשפל המדרגה. בהגיעה לדיון, ביום הרביעי השחור (ראה הנידון), זכתה ל' תגובה עגומה עוד יותר מהצעות החוק ל' שינוי חוק בטחון המדינה.

בכל מפא"י לא נמצא אף איש אחד, שיצביע בעד הצעתו המתונה וההגיונית של רוזן. המפא"י, שתמכו במערכת הבחירות בביטול הממשל, בגדו כרגיל. אחדות העבודה, שצמחה בראש המערכת הקולנית נגד הממשל לפני הבחירות, הודיעה מראש ש' תימנע, הסתמכה על טענות מגוחכות של השתמשות.

תמונה ביותר היתה עמדת חרות, שנמ' נעה אף היא. רבים ראו בכך עמדה קטנו' ניה, שבאה לשלול נצחון מן המתחרים ה' ליברליים. אחרים ראו בכך מיתחה כלפי ה' הבטחוניסטים של מפא"י. אולם הסיבה ה' אמיתית היתה נעוצה באחת החולשות ה' מסורתיות של הרביוניסטים: העדפת סמ' לים חיצוניים ריקים מתוכן על המציאות המעשית.

טענה חרות: הצעת רוזן, שתתן לתקנות הבריטיות מעמד של תקנות ישראליות, מע' ניקה גושפנקא ישראלית למורשת המנטס. **לא-ברור.** עם כל הרקע העגום, היו בדיון הקצר כמה קטעים טראגי' קומיים. קטע אופייני של הפרוטוקול ה' סטנוגרפי:

רוזן: ... היתה הצבעה בפברואר... היה (אז) רוב מאד לא-ברור. אינני רוצה לומר לא-טהור, אבל על כל פנים לא-ברור. הרוב היה... 58 נגד 55. ובכן, רוב הוא רוב, זה נכון. למדנו אפילו שרוב של קול אחד יכול לגרום לבכיה לדורות.

מנחם כהן (מפא"י): מהו סימן-ההיכר לרוב טהור?

רוזן: אמרתי שאינני רוצה לומר רוב בלתי-טהור, אלא רוב לא-ברור, ולא צריך לשאול אותי על מה שאינני רוצה כלל לדבר.

ראשית כל, היו ברוב הזה שני נציגים של המיעוט הערבי, ואינני יכול אלא לזקוף את הצבעתם על חשבון חולשה חול' פת. אני פשוט אינני יכול להבין שערבים, אשר הכרנו כאן כנציגי המיעוט הערבי, אנשים זקופי-קומה, גאים בעצמם והמכירים בערכם, שהם יתנו ידם לקיום הממשל הצבאי.

והיתה הצבעה משונה במקצת של אגודת ישראל.

גודרה מאיר: איזה ציונים בכלל על הצבעות? מי הסמיך אותך לתת ציונים על הצבעות כאלה?

קדיש לון (היו"ר): אני מבקש להי' רגע...

רוזן: אני רוצה לענות לשרת-החוק הנכבדה.

יוסף כמים (ערבי, מפא"י): האמת הרי' גיזה כנראה את שרת-החוק.

רוזן: אולי לא הייתי מדבר על ההצבעה של אגודת-ישראל, אלמלא היא בעצמה דיב' רה לפני ההצבעה ואמרה אז, אמרה בפשטות פה בכנסת...

איצ'ה-מאיר לון: מניין אתה יודע שזה טהור וזה לא טהור?

רוזן: ... שהעניין לא ברור להם.

לון: לכן זה לא טהור?

לון: חברי-הכנסת רוזן לא אמר "לא טהור", אלא שההצבעה לא היתה ברורה. על עניין זה הוא חור.

רוזן: וכנראה הובטח להם בתור תמורה דבר אחד...

בגין: הוא אמר שההצבעה היתה משונה.

לון: זאת אתה אומר שהוא אמר, או שאתה חושב כך?

רוזן: מה?

לון: שהובטח להם.

רוזן: אני אומר שהובטח להם כתמורה שדבר זה ידון בתעדת החוק והבטחון של הכנסת...

ארבעה זקופי-קומה. מכל דברי רוזן, זכה רק קטע אחד לתשובתו הישירה של ראש-הממשלה — הקטע על הצבעת הקהיר' לינגים הערביים. קרא ראש-הממשלה: "אני שים שנאמנים לבטחון המדינה ואנשים אח' רים זקופי-קומה, יכולים להיות גאים במימ' של הצבאי, כי הדבר הוא לשלום הארץ!"

ואמנם, ארבעת הקחיילינגים הגאים ר' (המשך בעמוד 6)

העם

דוגמה אומללה

הכל הרגישו שקיים דמיון מסתורי בין המתרחש בגרמניה לבין המתרחש בישראל. אפילו קול-ישראל, בטאון הממשלה, הקדיש למשבר הגרמני את המקום המרכזי בחדשות, כאילו אירע בישראל.

ואכן: היו למשבר הגרמני כל הסממנים הידועים כה היטב לאורח הישראלי: ראש-ממשלה זקן ועקשן, כנופייה של נערי-חצר השולטים מאחורי הקלעים, בוס של מערכת הבטחון בעל אמביציות ללא-מצרים, מנגנון חושך המהדה מדינה-בתוך-מדינה, קואליציה ממשלתית בה מצפף הרוב על המיעוט.

המשבר בגרמניה פרץ בגלל פעולה בלתי-חוקית של מנגנון-החושך שביקש לכרות את לשונו הרעה של השבועון הלוחם ה' יחיד במדינה, דר שפיגל. אחד מיוזמי ה' פעולה היה שר-הבטחון.

יריקה וגשם. לפני שבוע היה נידמה כי המשבר חוסל. בדרך האופיינית גם לישראל, הוטלה האשמה על שני פקידים, ושותפי-הקואליציה אמרו אמן.

הדבר שימש נחמה מסוימת לאזרחי יש' ראל. הם יכלו להגיד לעצמם: "גם הגר' מנים אינם טובים מאתנו. המשברים שלהם דומים למשברים שלנו — ומסתמיים באותה צורה נלעגת."

אולם השבוע נסתבר כי יש הבדל — ולרעת ישראל.

הקואליציה הממשלתית בישראל לא הת' פרקה בפרשת סובלן. שום שר לא התפטר. שותפי הקואליציה מוכנים לסבול בשקט כל יריקה בפרצופם, לטעון שזהו גשם. השבוע שוב בגדו פעמיים בעצמם — פעם כאשר עזרו למפא"י למנוע את ביטול הממשל הצבאי (ראה להלן), ופעם כאשר עזרו ל' מפא"י לבזות את המשפט ולקיים חוק טוטאליטארי (ראה הנידון).

פג גוסס. אותה שעה התמלאו שותפי הקואליציה בגרמניה עוירות. הם תבעו את הדרתו של שר-הבטחון. כאשר לא נענו, הדיעו כל חברי המפלגה הליברלית על ההפטרות מן הממשלה. ממשלת אדנאור נשארה ללא רוב בפרלמנט. ובניגוד לבן גוריון, אין לזקן הגרמני מיבחר של שותפים פוטנציאליים, המוכנים להתמסר לו תמורת אתנן מתאים. הדבר מצלצל כעלבון. אולם זוהי עובדה: לעסקני ישראל יש מה ללמוד אפילו מ' עסקני גרמניה המערבית, מדינה שהדמו' קראטיה בה דומה לפג גוסס.

הכנסת

מה זה טהור?

"אינו שעורריהו" רטן ח"כ מפא"י, כשנג' מר הכל. ואמנם: אילו הצביעו כל הח"כים כפי שצריכים היו להצביע, היה הממשל הצבאי סופג מכה חמורה, אם כי עדיין לא מכתימות.

בהצבעה השתתפו 99 ח"כים. 50 מהם — רק בחצי ח"כ יותר ממחצית מספרם — הצביעו נגד הצעת חברי-הכנסת פנחס רוזן. אולם רק 26 הצביעו בעדה. שאר 23 — אנשי חרות ואחדות-העבודה, המכריזים בכל הזדמנות על התנגדותם לממשלה צבאי — נימנעו מהצבעה, הנחילו למפא"י רוב גדול.

הצעה מחוכמת. לדיון עמדה הצעת חוק מחוכמת מאד של רוזן הקשיש. הוא הגיש אותה בחודש פברואר, יום אחד אחרי שהכנסת הורידה מעל סדר היום, ברוב קטנטן, את הצעות-החוק לביטול הממשל. הממשל הצבאי מבוסס על תקנות-ההגנה (שעתי-חירום) 1945, שהותקנו על-ידי האנג' לים לשם מלחמה במחתרת העברית. עם קום המדינה ניתן לתקנות אלה, כמו לכל שאר החוקים הבריטיים, מעמד חוק ישראלי. מאז התקניה גם ממשלת ישראל תקנת לשעתי-חירום. אולם תקנות ישראליות כאלה הן זמניות, והן טעונות אישור מחדש, כל כמה זמן. בכל מועד כזה ניתנת לכנסת האפשרות להרחיב את הדיבור על התקנות, למתוח ביקורת ולגלות פגמים. לפחות לה' לכה, היא יכולה גם לבטלן.

כך נוצר מצב אבסורדי לגמרי: התקנות הבריטיות הן קבועות, אינן זקוקות לשום אישור והארכה, ואי-אפשר אף להתחכם עליהן. ואילו דווקא התקנות הישראליות,

אלא במסגרת של הצעת-חוק פרטית לחיסולן. במקרה כזה ניתנות למצי' רק 10 דקות להנמקת הצעתו, ואין כל ויכוח.

היא שונה. היא מיוחדת במינה

היא שונה... היא מיוחדת במינה

"BLENDED"

כיד המלך

20 סיג. "BLENDED" פילטר

תוצרת דובק - ערבות לטיב

פרסום דו יעקבסון

STUDIO אולפן 105 פו

55 מוד שפות ותרגום

קורס לתרגום סימולטני

בהדרכת התורגמן יוסף א. רוזן

בחיפה
בבית ג'יימס א. דה-רוטשילד
מרכז הכרמל
שעות המשרד המקובלות

בירושלים
ברחוב בן-יהודה 10
ת. ד. 4111
10-12 ; 17-19